

at der dermed ikke er tilfattet Andet end at give Regjeringen frie Hænder til Valget af den meest passende Personlighed i de paagjældende Tilfælde. Med Hensyn til det under Nr. 7 stillede Forslag skal jeg, idet jeg henholder mig til det af det ærede Medlem for Kjøbenhavn Yttrede, endnu blot tillade mig at tilføje, at, foruden at der ved samme opnaaes en Rimelighed for, at de enkelte Afsløsningsforretninger ville blive bebyrdede saa lidt som muligt, saa vil derved ogsaa afhjælpes et Savn, som forekommer mig at ligge i det foreliggende Lovudkast. Der er nemlig ved samme bestemt adskillige Forretninger, navnlig en speciel Forretning, som bestaaer i at besørge Valget af Boldgiftsmand i Districtet, at besørge de trykte Lister derover og Bekjendtgjørelsen af disse Lister til vedkommende Sogneforstanderskaber og Communalbestyrelser, en Forretning, som paa ingen Maade kan henføres til nogen enkelt Afsløsningsforretning, og hvorfor der paa den anden Side ingen Bestemmelse er givet med Hensyn til Refusionen af de Udgifter, som Formanden derved vil blive paadraget. Dette Savn afhjælpes, som sagt, naar det ved Loven bestemmes, at de Omkostninger, som ikke hidrøre fra de enkelte Afsløsningsforretninger, blive at udrede af det Offentlige igjennem Indenrigsministeriet. Indenrigsministeren vilde saaledes faae Leilighed til at paasee paa den ene Side, at Formanden ikke bebyrdes med Omkostninger, som kunde overstrøde hans Evne, og paa den anden Side, at der ikke af det Offentlige blev udredet Mere, end hvad der findes nødvendigt eller billigt til de paagjældende Forretningers Udførelse. Jeg troer i det Hele, at man ved den her omtalte Bestemmelse vil sætte Formanden i en meget fordeelagtigere og hensigtsmæssigere Stilling ved det Arbeide, der er paalagt ham, og med denne Anskuelse var det, at jeg under Behandlingen af Høveriasløsningsagen stemte for det Ændringsforslag, som gik ud paa, istedetfor 4 og 2 Rdd. resp. i Diater til Formanden og Boldgiftsmændene, at sætte 3 Rdd.

Det er nemlig paa ingen Maade min Anskuelse, at Formanden ikke bør tillægges en større Indtægt end de andre Medlemmer af Commissionen; men det har forekommet mig, at den ham tillagte Fordeel, ved at tilføje ham 4 Rdd. istedetfor 2, kunde gjøre hans Stilling noget vanskeligt og delicat imod de Andre, uden dog at yde ham den Godtgjørelse, som burde tilkomme ham paa Grund af de Byrder, der paahvile ham ifølge hans Stilling.

Thalviger: For ikke at forhale Tiden ved Gjentagelser, vil jeg blot med Hensyn til det Forslag, vi have stillet under Nr. 33, tillade mig at henholde mig til Akt, hvad jeg har yttret under Sagen om Gaardmandshøveriets Afsløsnings i samme Anledning. Jeg kan ikke antage Andet, end at Forsamlingen vist ogsaa, da det nu er vedtaget om Gaardmandshøveriets Afsløsnings, med Hensyn til de Diater, som der ere bestemte, ogsaa vil vedtage det her. Det Æneste, der kunde være at bemærke herved er, at der er bebudet et Ændringsforslag til tredie Behandling, hvor man ønskede Diaterne nedsatte til 2 Rdd. ved Gaardmandshøveriets Afsløsnings, og, hvis dette blev Tilfældet, kunde jeg ønske, at de bleve noget lavere for Høveriasløsnings; thi det er jo en Sag, som maa fremmes saa billigt som muligt. Den ærede femte Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) foreslog 9 Akt. i Diater eller Godtgjørelse, og hvis dette skulde finde Anklang, kan jeg ikke have Noget imod ogsaa at stemme for det, i det Tilfælde, at det blev sat ned til 2 Rdd. for Gaardmandshøveriets Afsløsnings. Imidlertid skal jeg ikke videre yttre mig herom, men blot henholde mig til, at det er Hovedsagen, at Diaterne blive lige for Formanden og for Afsløsningsmændene. De Grunde, jeg sidst har anført, formoder jeg ville være ligesaa gyldige for dette Forslag her, som de bleve antagne den Gang at være for det samme Forslag. Jeg skal derfor blot anbefale dette Forslag.